

Bodakowski - Finansowe ze str. 20

franków w złocie. Amerykanie statkiem wysłali do Rosji Trockiego z 275 towarzyszami (na Trockiego i towarzyszy finansjera wydała 36 milionów dolarów – 16 mln lord Miner i 20 mln Salomon Loeb), oraz wyposażyli rewolucjonistów w złoto niezbędne do przeprowadzenia rewolucji. Gdy po drodze do Rosji Trocki znalazł się w kanadyjskim więzieniu wyciągnął go z celi pułkownik Haus doradca prezydenta Woodrow Wilsona i jeden z twórców amerykańskiej Rezerwy Federalnej.

W 1916 roku Niemcy odrzuciły rosyjską ofertę pokojową i finansowały komunistów licząc że komuniści zniszczą Rosję. Rewolucję bolszewicką wspierał też Max Warburg brat Paula Warburga (jednego z twórców amerykańskiej Rezerwy Federalnej). Max był bankierem Rothschildów a w czasie I wojny światowej szefem tajnej niemieckiej policji. Max i Paul mieli trzeciego brata Feliksa (teściem Feliksa był Jacob Schiff finansista wspierający pieniędzmi bolszewików - prawnuk Jacoba jest zięciem Ala Gora). Pro bolszewicką propagandę uprawiała też w czasie i po I wojnie światowej międzynarodowa prasa należąca do finansjery. Amerykańscy przedsiębiorcy dostarczali bolszewikom broń, żywność i wszelkie inne towary.

Amerykańska finansjera (w tym Rockefellerowie i Morganowie) nie dość, że sfinansowała rewolucję i przejęcie władzy przez komunistów w 1917 roku to i finansowała budowę tyranii komunistycznej w Rosji (co umożliwiło zniszczenie rosyjskiej konkurencji, dostęp do rosyjskich złóż i rynków). Powszechna nędza wynikająca z komunizmu odebrała Rosjanom chęć do obrony swoich praw i swojej własności. Rewolucja bolszewicka doprowadziła (w 1922 roku) do 5 milionów ofiar Wielkiego Głodu i do 40 milionów ofiar rządów Stalina. Dzięki rewolucji konkurencyjnej dla Amerykanów rosyjska produkcja spadła do 13% poziomu rosyjskiej produkcji z 1913 roku.

W Rosji zapanował głód, niedobór podstawowych dóbr, inflacja. Rewolucja okazała się doskonałą inwestycją. Tylko od 1918 do 1922 Lenin zwrócił bankowi Kuhn i Loeb 600 milionów rubli w złocie (450 milionów dolarów). Należący do Rockefellera Standard Oil przejął kontrolę nad znacjonalizowaną kaukaską ropą. Charakterystyczną rzeczą dla bolszewickiej Rosji stał się udział Żydów we władzach komunistycznych. Dzięki rewolucji uzależniono Rosję od międzynarodowej finansjery. Rosja zaczęła wyprzedawać swoje surowce. Spacyfikowano Rosjan poprzez wpedzenie ich w nędzę.

Z czasem by utrwalić władzę komunistów w Rosji Amerykanie wybudowali 2/3 fabryk w ZSRR (1/3 inwestorzy z Niemiec, Francji, Wielkiej Brytanii, Włoch), amerykańska Rezerwa Federalna pożyczyła miliony dolarów sowietom. Nieustanne inwestycje amerykańskie w ZSRR wyniosły 64 miliardy dolarów. Amerykanie zbudowali sowieckie zakłady przemysłowe i elektrownie. W latach 1932-1933 Ford 80% swojej produkcji eksportował do ZSRR. W 1918 środowiska amerykańskiej finansjery powołały do życia Amerykański Komitet Pomocy i Współpracy z Rosją Sowiecką (działający do dziś pod nazwą Amerykańskiego Komitetu Porozumienia między Wschodem a Zachodem ACEWA i związany z "Kuhn, Loeb and Company"). Komitet ten w 1921 transferami pieniędzy uratował ZSRR przed ostatecznym załamaniem gospodarczym. Środowiska komitetu finansowały współpracę gospodarczą USA z ZSRR. W okresie międzywojennym ZSRR od 1926 roku rozpoczął współpracę militarną z Niemcami (na podstawie układu z Rapallo), wsparł militarnie komunistyczną rewolucję w Hiszpanii.

II wojna światowa

Podczas II wojny światowej USA dostarczały ZSRR wyroby przemysłowe i myśl techniczną. Władze USA zrobiły wszystko by jak największe obszary Europy znalazły się pod sowiecką okupacją. Armia amerykańska specjalnie zatrzymała się w południowych Niemczech by armia sowiecka zajęła jak największe terytorium (armią amerykańską dowodził Eisenhower przyszły członek Rady ds. Stosunków Międzynarodowych i protegowany Bernarda Barucha z tej rady). Amerykanie nie pozwolili aliantom (tak jak chciał tego Churchill) zajęcia Bałkanów i centralnej Europy przed sowietami. Przeciw oddaniu sowietom Europy występował generał Paton i generał Clark.

Po II wojnie światowej

Po II wojnie światowej sowieci eksportowali komunizm na całym globie. Jednym z miejsc w które komuniści inwestowali był Wietnam. Wietnamscy komuniści bez pomocy ZSRR i krajów bloku sowieckiego (od karabinów do czołgów i myśliwców odrzutowych) nie byli by w stanie móc walczyć z armią amerykańską.

W czasie trwania wojny w Wietnamie w 1966 prezydent USA Johnson doprowadził do zwiększenia wymiany gospodarczej USA z krajami bloku sowieckiego. Władze USA przywróciły prawo eksportowania do krajów komunistycznych: miedzianych kabli, silników Diesla, silników elektrycznych, silników rakietowych, turbin, generatorów, łożysk, części do radarów, części samochodowych i wielu innych. Krajom komunistycznym Amerykanie udzielili licencji na produkcję opon samochodowych i serii dużych kredytów.

Rozluźniono też przepisy i umożliwiono import przez kraje komunistyczne: ropy, gazu, oleju napędowego, paliw syntetycznych, smarów, olejów technicznych, urządzeń do wydobywania i przerobu paliw. Zrobiono to w sytuacji gdy ZSRR i blok sowiecki był jedynym dostawcą takich dóbr do komunistycznego Wietnamu walczącego z USA. W tym też czasie Amerykanie dostarczyli sowietom prawie wszystkie urządzenia będące wyposażeniem nowo wybudowanej nad rzeką Kamą największej fabryki samochodów (w tym pojazdów dla wojska), modernizowali zakłady samochodowe GAZ i budowali w Wołgogradzie fabrykę Fiata.

PRL Amerykanie od 1954 do 1966 udzielali kredytów i sprzedawali żywność. W 1966 byli nawet skłonni do spłat długu przez PRL złotówkami (dolary były trudno dostępne). W tym też czasie komunistyczna „Polska” wspierała komunistyczny Wietnam walczący z amerykańkami.

Blok sowiecki amerykańskie kredyty i myśl techniczną dostarczaną przez Amerykanów wykorzystał do rozbudowy komunistycznego potencjału militarnego i do eksportu rewolucji. Amerykanie sami za pośrednictwem ZSRR i krajów bloku wschodniego finansowali zabijanie amerykańskich żołnierzy. Za rządów Nixona wymiana gospodarcza Stanów Zjednoczonych z blokiem komunistycznym jeszcze wzrosła (między innymi dzięki zabiegom Kissingera).

Jan Bodakowski Bibliografia:

Teda Flynna „Nadzieja oszustów i przestępców” 2009 Veritas et Pneuma Publishers Ltd.

Pierre de Villemarest „Źródła finansowe komunizmu i nazizmu” 1997 Fullmen Epiphanius „Ukryta strona dziejów. Nowy Porządek Świata. Nowy Ład Ekonomiczny. Globalizm.” Wydawnictwo ANTYK Marcin Dybowski 2009

Hubert Kozieł „Czy Stany Zjednoczone mogły wygrać wojnę w Wietnamie?” Templum Novum 7

ks Luigi Villa „Paweł VI błogosławiony?” ANTYK Marcin Dybowski 2010 □

Kerosky - Plan imigracyjny ze str. 18

dodał: „Fakt, że nie posiadamy dobrego systemu imigracyjnego przyczynił się do uchwalenia i wprowadzenia w życie w stanie Arizona nowej błędnie skonstruowanej i dyskryminującej nie tylko imigrantów ustawy. Dlatego też, musimy działać najszybciej jak tylko możemy, aby doprowadzić do naprawy nieudolnego systemu imigracyjnego w Ameryce.”

Propozycja wprowadzenia kompleksowej reformy imigracyjnej zyskuje na popularności i momentum. Przyczyniła się do tego wprowadzona w życie nowa ustawa imigracyjna w stanie Arizona, która nakłada ciężkie sankcje karne na imigrantów. W połowie kwietnia gubernator stanu Arizona, Jan Brewer podpisał ustawę mimo zgłoszonego prawa veta. Prezydent Obama nazwał ustawę „błędą” oraz „źle sformułowaną”.

Jeśli przyjrzymy się ww ustawie bliżej, zobaczymy, że pozwala ona aby lokalne organy ścigania (stanowe, nie jak to było dotąd tylko agenci federalni) miały prawo zatrzymać każdą osobę podejrzaną o brak statusu imigracyjnego. Ustawa nie określa podstaw, jak lokalne organy ścigania miały by identyfikować takich podejrzanych. Wielu ekspertów uważa, że brak takich szczegółowych regulacji pozwoli policji do nadużywania swoich uprawnień oraz umożliwi dyskryminację nie tylko imigrantów na tle rasowym ale również na podstawie języka, którym się posługują. Nawet legalni imigranci będą podlegać karze pozbawienia wolności do 6-ciu miesięcy jeśli nie będą w stanie wylegitymować się ważnym dokumentem tożsamości. □

Fijor - Gość w dom ze str. 19

fiskus. Administracja prezydenta Obamy opracowuje właśnie nowy program podatkowy „równania w dół”, który ma spłaszczyć piki zarobkowe. Zresztą ilu takich super zawodowców i gwiazd mamy w Polsce? Sto, dwieście osób rocznie?

Istniejąca polityka wizowa świadczy o braku profesjonalizmu służb celnych i imigracyjnych, zaś antypolskie nastawienie Departamentu Stanu, bo to jest instytucja pałająca wrogością wobec obywateli polskich, wpisuje się w antyimigranckie nastroje z czasu Wielkiego Kryzysu, Nowego Ładu, czy później, co odbijało się niekorzystnie na wynikach gospodarczych USA, nie mówiąc o nastrojach samych Amerykanów świadomych niszczenia przez ich własny rząd fundamentów ustrojowych, wśród których wolność i imigracja zawsze odgrywały pierwszoplanową rolę.

Taka polityka rodzi frustrację i pogłębia kryzys, co jeszcze bardziej zniechęca Polaków do wyjazdu za ocean.

W ciągu ostatnich 4 lat liczba obywateli polskich, którym przyznano wizy wjazdowe do USA spadła z ponad 7000 w roku 2006, do nieco ponad 2000 w roku ubiegłym. Jest to mniej niż wynosi liczba Amerykanów starających się o pracę w Polsce, wśród których coraz liczniejsza jest grupa pracujących nielegalnie. Z tym, że u nas nikt z tego nie robi problemu, bo i po co? Od wieków przecież wiadomo, że „gość (i to nawet nielegalny) w dom, to Bóg w dom”. □

Kamiński - Don Bosco ze str. 20

Zgromadzenia Salezjańskiego i Całej Rodziny Salezjańskiej. Tamtejsza Polonia, uroczystość odpustową ku czci Matki Bożej Wspomożenia Wiernych celebrytuje w „Memorial Day”, który przypada zawsze w ostatni poniedziałek miesiąca maja. „Memorial Day” nie jest świętem kościelnym, ale jest to dzień wolny od pracy stąd w tym dniu łatwiej jest w polonijnych parafiach organizować grupy pielgrzymkowe do tegoż sanktuarium. Jak już wspomniałem, święto MB Wspomożenia Wiernych przypada 24 maja ale od wielu już lat stało się tradycją, że ze względu na społeczność polonijną świętowanie przenosi się na „Memorial Day”.

Program świętowania jest już ustalony: Msza św. odpustowa zaplanowana jest na godz. 11-tą. Przed Mszą św. jest sposobność do spowiedzi z której wielu korzysta. Na pół godziny przed Mszą św. pontnicy śpiewają Godzinki do Matki Bożej. Pierwsi pielgrzymi pojawiają się już około godz. 9-tej, stopniowo przybywają też polscy księża, którzy pomagają w spowiadaniu a potem biorą udział w koncelebrze. Tym razem przybyło około 15-tu kapłanów. Na prośbę ks. Wacka niżej podpisanemu przypadło w udziale przewodniczyć koncelebrze i wygłosić odpustowe Słowo Boże. W kazaniu był też „wętek patriotyczny”, to jest nawiązanie do sytuacji przedwyborczej w Polsce. Po Mszy św. jako główny celebrians udzieliłem tradycyjnego błogosławieństwa Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych i rzeźbiście obecnych pokropiłem wodą święconą. Na ile woda święcona „była skuteczna” tego już nie wiem. Po Mszy św. była pora na lunch oraz na zakup dewocjonalii. Był też czas na „pobożne ploteczki”, na odnowienie znajomości oraz na zawarcie nowych przyjaźni.

Świętowanie odpustowe zakończyliśmy wystawieniem i adoracją Najśw. Sakramentu. Podczas adoracji śpiewaliśmy nieszpory. Po nieszporach kazanie a po kazaniu miało miejsce majowe ze śpiewem Litanii Loretańskiej. Podczas gdy myśmy w kościele odprawiali „Majowe” z okien dochodziły ptasie trele. One na swój sposób chwaliły Boga i Jego Matkę. Majowa zieleń, wiosenna aura, ptasie trele i śpiew Litanii przywoływały mi na pamięć wieczorne nabożeństwa majowe w Polsce.

Po skończonym nabożeństwie ks. Wacek podziękował obecnym za udział w odpuscie i jednocześnie zaprosił na następny rok. Potem było poświęcenie dewocjonalii i tym poświęceniem zakończyliśmy uroczystości odpustowe ku czci Matki Bożej Wspomożenia Wiernych.

Krótką historią tego święta

Nabożeństwa tzn. odpusty ku czci MB. Wspomożenia. Wiernych swymi korzeniami sięgają czasów kiedy w Ramsey w stanie New Jersey powstała szkoła z internatem dla polonijnej młodzieży a było to w roku 1915. Początkowo te świętowania przez polskich Salezjanów były organizowane tylko dla samej młodzieży i to w skromnej oprawie. Z czasem włączyli się rodzice. Powstał problem kiedy w szkole zdominował język angielski i stopniowo wypierał język polski. Odpusty nadal celebrowano w języku ojczystym, W międzyczasie do celebracji tego święta włączali się Polacy z bliska i dalsza i to niekoniecznie związani ze szkołą.

Po skończonej II-giej wojnie światowej część Polaków pozostała na Zachodzie. Wśród Polaków byli też księża a wśród nich był salezjanin ks. Artur Słomka, Wobec tego przełożeni salezjańscy ks. A. Słomkę skierowali do USA do Ramsey do pracy wśród Polonii. Ks. A. Słomka m. in. swoją opieką objął także sprawy doroczných odpustów ku czci MB Wspom. Wiernych. Tak było przez szereg lat. W roku 1979, ks. A. Słomka ze względu na wzgląd maryjne świętowania z Ramsey przeniósł do Marian Shrine w Stony Point gdzie są lepsze warunki do tego rodzaju świętowania. Tak jest do dziś z tym, że na te odpusty Polonusi przybywają z okolicznych parafii polonijnych. □

Danuta Delnitz, M.D., Ph.D.

Diplomate of American Board
Of Family Practice

Family Medical Center, Inc.

34052 La Plaza – Suite 102
Dana Point, CA 92629

Tel (949) 240-8555

Fax (949) 240-9040

Mówimy po Polsku